

KAMYON

Radikal / 22.05.2015 / Bahar Cuhadar

Heeft u 55 minuten de tijd om ze door te brengen in een immigranten vrachtwagen?

Op het plein aan de pier van Kadiköy is een reuzevrachtwagen geplaatst, die maandagnacht zal vertrekken richting Europa, en waarin een uniek stuk wordt gespeeld: 'Kamyon' (vrachtwagen). Het verhaal van een gevluchte immigrant wordt vanuit het standpunt van een jonge vluchteling verteld. Het is u absoluut aan te raden deze voorstelling te gaan zien, voordat hij naar België vertrekt...

Tot zondagnacht komt u op het plein van Kadiköy (aan de pier) een reuzevrachtwagen tegen. Hij is uit België naar hier gekomen. Binnenin wordt – op drie verschillende tijdstippen per dag – een toneelstuk gespeeld. Zondag vertrekt hij weer. Het plan is dat hij volgende route zal volgen; Antwerpen/België – Ljubljana/Slowakije – Limoges/Frankrijk en Londen/Engeland als eindbestemming.

Zoals ieder jaar, brengen honderdduizend mensen hun leven in gevaar door te immigreren en rond te zwerven als vluchteling tot ze uiteindelijk een veilige plek vinden om zich te vestigen. Ze vertrekken op een dagenlange reis, met de hoop om in te leven te kunnen blijven, ineengekrompen in de laadbak van een vrachtwagen, of bijeengepropt in een oude boot, met een paar spullen en miljoenen dromen. Ze kunnen achtergelaten worden aan de kant van een autosnelweg, vermengd worden met de golven van de zee (dat hun graf kan worden 'omdat het duur is om dode lijven uit het water te halen') of ze kunnen teruggestuurd worden naar hun vaderland nadat ze geïdentificeerd werden door getrainde honden. En als ze het westen kunnen bereiken, staat hun mogelijk een duistere toekomst te wachten, moeten ze op straat slapen, of een armzalige camping of in ondergrondse ateliers...

Wie in de vrachtwagen gaat zitten op de rijen die voor de toeschouwers gemaakt zijn, komt er – van zodra de deuren van de laadbak sluiten en het binnen pikdonker wordt – een klein meisje tevoorschijn. Zij is één van de honderdduizend immigranten die we op het nieuws tegenkomen in erbarmelijke situaties. In de laadbak van een vrachtwagen reist ze naar een beter leven en een toekomst waar ze helaas nog niets over weet, samen met haar moeder en het enige speelgoed dat ze kon meenemen; 'Kapitein Kompas'. Snor – 'de man die alles heeft geregeld en hen op weg heeft geholpen' – vroeg haar "Weet jij hoe je moet zwijgen, kind?". In dit soort van reizen zijn 'kinderen het grootste probleem'. Ze mag niet slapen, want haar moeder is vermoeid naast haar in slaap gevallen. Haar vader 'zal achteraf komen', dus moet ze goed wakker blijven. Tegen haar zin is ze genoodzaakt te vertrekken, want in haar stad tussen woestijnen en zeeën, vol met jasmijngeuren, is alles één voor één verdwenen. Op de plaats waar scholen en huizen stonden, zijn gaten ontstaan.

De voorstelling is gebaseerd op het boek 'Twee kleine tassen, tien miljoen dromen' waarin de Vlaamse schrijver, theatermaker en artistiek leider van t,arsenaal mechelen, Michael De Cock, de ervaringen van een jonge vluchteling vertelt. **Het kleine meisje wordt schitterend vertolkt door Deniz Polatoğlu**, die sinds 2006 in België woont. **Kamyon** is een concept van Michael De Cock en theatermaker/regisseur Mesut Arslan (Platform 0090), die in België woont en creëert.

Het verhaal wordt verteld op een natuurlijke wijze, reëel en triestig, net zoals dat uit de gedachten van een kleine vluchteling kan komen. Ze maken er geen drama van, doorgraven onze innerlijke wonden niet, bouwen geen sierlijke zinnen, delen geen statistieken die niemand wil horen. Ze vertellen een vrij simpel, naïef, slim geschreven verhaal dat aan elk gevlucht kind kan toebehoren.

De enige persoon in het spel, Deniz Polatoğlu, creëert een geweldige atmosfeer binnen een ruimte van een paar vierkante meters, met vijf à tien plasticen kratten, twee kleine zaklampjes en een doorschijnend projectiescherm. Ze maakt met een piepklein zaklampje dat amper te zien is

in haar hand, indrukwekkende lichtontwerpen. En ze gebruikt voor elke persoon in het verhaal zachte stem- en bewegingsovergangen. Met haar innerlijke gevoelsovergangen toont ze ons een ontroerende acteerprestatie...

De projectiebeelden die reflecteren op de binnenkant van de vrachtwagen, de accordeon die het spel begeleidt vanuit het achterste deel van de laadbak, muziekstukken uit een bandopname... De momenten wanneer het spel en de buitenwereld in elkaar vloeien als de deuren van de vrachtwagen opengaan... Het lijkt me beter dat ik niet té veel over de voorstelling weggeef. Maar dit ga ik u nog zeggen. Bij de meeste theatergezelschappen lukt het niet om tezelfdertijd een huiveringwekkend realiteits- en surrealiteitsgevoel op te wekken door een simpel idee tot leven te brengen! Vanuit de claustrofobische ruimte van een vrachtwagen, te midden van een plein, is het kijken naar het plein waar we dagelijks langslopen vanuit het standpunt van een vluchteling sowieso niet iets dat we dagelijks tegenkomen...

Kamyon duurt 55 minuten en is vandaag en zaterdag om 13:30, 16:00 en om 19:00, aan het plein van Kadıköy, gratis te zien. Na de twee laatste voorstellingen op zondag om 13:30 en 16:00 uur vertrekt hij op tournee richting Europa. Het stuk wordt telkens gespeeld in de taal van het land waar de vrachtwagen zich bevindt. **Door het verhaal, het gebruik van de ruimte, de sfeer die door de regie en dramaturgie gecreëerd wordt, de acteerprestatie en de voorwerpen die ze in haar handen neemt en waar ze een reëel verband tussen legt, is Kamyon de beste voorstelling die ik dit seizoen heb gezien.** Ik zeg het u, doe er alles voor om **Kamyon** te zien, voor hij Istanbul verlaat...